

2. § 18. Udenrigsministeriet. D. Underkonto 2. Udstyring, Reiser og overordentlige Missioner.

Herom hedder det i Betænkningen S. 97—98:

„Der er anvendt til Udgifter ved Hs. kgl. Høihed Kronprindsens Reise til Rusland i Anledning af Keiserens Bifættelse 7,756 Kr. 96 Ø., til Lønningstilskud til Assistent Grev Spouneff som fungerende Legationssekretær i London under Kammerjunker Kragscongé 1,300 Kr., og til Reisedgifter samt Lønningstillæg til Rancellist, Legationssekretær Koefoed som fungerende Legationssekretær i Paris under Grev Knuths congé 533 Kr. 34 Ø.

Da denne Konto formentlig er bestemt for Statens Gesandtskaber og ikke for Repræsentation af det kgl. Hof ved et Medlem af selve det kgl. Hus, forespurgte man hos Ministeriet, af hvilke Grunde det havde troet at kunne udbære en særlig Bevilling til Hs. kgl. Høihed Kronprindsens Reise til Rusland i Anledning af Keiserens Bifættelse, og modtog herpaa følgende Svar:

„Med Hensyn hertil skal Udenrigsministeriet tillade sig at bemærke, at vel er det i Reglen Tilfældet, at saadanne Sendelser udføres ved ikke-kyrstelige Personer i eller udenfor Statstjenesten, men paa den anden Side gjøres der dog i alle Lande ikke sjældent Undtagelser fra denne Regel, idet slige Sendelser, alt efter Forholdets Bestaafenhed og de Formaal, der haves for Die, overdrages til Medlemmer af de regjerende Fyrstehuse, naar disse efter Omstændighederne skjønnes særlig skikede til at udføre samme. Dette var netop Tilfældet ved den herorte Leilighed, hvor det gjaldt om at vise den med det danske Kongehus beslægtede russiske Keiserfamilie en særlig Opmærksomhed, og hvor derfor Hs. kgl. Høihed Kronprinsen ansaaes som den mest passende Repræsentant, ikke blot for det danske Kongehus, men tillige for den danske Stat. At Udgifterne ved slige Sendelser helt eller delvis indenfor passende Grændser bæres af Staten, synes herefter uaturligt, og Ministeriet har derfor ikke ment at behøve nogen særlig Bevilling til det omhandlede Diemed, tilmed da in casu bemeldte Konto var istand til at bære den paagjældende Udgift.“

Det har uengetelig viist sig, at den paagjældende Udgift, hvad Ministeriet beraaber sig paa, har kunnet bæres af Kontoen, uden at dens forudsatte Udgiftssum overskredes; men dette kunde man ikke vide, dengang den blev afholdt. Ministeriet maatte endog tro, at det Modsatte vilde blive Tilfældet, og begjærede derfor den 25de Januar 1882 en Tillægsbevilling til denne Konto af 2,000 Kr. (Rigsdagstid. 1881—82 Tillæg A. Sp. 2985—86). Først den 10de Marts 1882, efterat Folkethinget havde viist sig utilbøieligt til at gaa ind paa den begjærede Bevilling, frasaft Ministeriet den som unødvendig efter de i Mellemtiden gjorte Erfaringer (Folkethingstid. Sp. 1878). Heller ikke kunne Høgsbro og Hørup se rettere, end at Ministeriets øvrige Forvar for den gjorte Udgift egentlig kun angaar dennes Realitet og ikke dens formelle Berettigelse til at blive opført paa denne for Ministeriets Underordnede bestemte Konto. Idet de nævnte Revisorer derfor maa fastholde, at en saadan Udgift til Medlemmer af Kongehuset kræver en særlig Bevilling og ikke kan hjemles ved de givne midlertidige Finantslove, maa de indstille til Rigsdagen, at den omhandlede Udgift af 7,756 Kr. 96 Ø. ikke passerer, hvorimod Dinesen og Dresing ikke skjønne, at der ved Afholdelsen af denne Udgift er gaaet udenfor Kontoens Bestemmelse.“ (Indstillingspost 9.)

3. § 21. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. II. Underkonto 8. Midlertidigt Tilskud til den dansk-norske Menighed i Paris.

Herom hedder det i Betænkningen S. 151:

„Midlertidigt Tilskud til den dansk-norske Menighed i Paris er udbetalt med 4,000 Kr. ligesom efter Finantsloven for 1880—81. Da Bibraget i 1880—81 midlertidig ydedes „een Gang for alle“ (forlangt for 3 Aar), har der ikke været Hjemmel til at behandle denne Post som en løbende. Høgsbro og Hørup indstille Udgiften 4,000 Kr. til ikke at passere.“ (Indstillingspost 22.)